

Škola môže fungovať ako komunita, vraví odborník

Bratislava. Viac ako 470 riaditeľov a učiteľov rôznych stupňov z celého Slovenska v jednej sále v Senci. „Niektorí sem cestovali nočnými vlakmi z východu niekoľko hodín, aby stihli prvé referáty,“ hovorí Mira Schrimpelová, konateľka odborného nakladateľstva Raabe Slovensko. Tentoraz sa učia samotní učitelia. Odborníci z Indie, Nemecka či Nového Zélandu im na konferencii Učiteľ nie je Google³, ktorú organizuje Raabe Slovensko, opisali spôsob, ako sa vyrovnávajú s problémami v školstve. Či už je to určovanie kvality učiteľov, vyrovnávanie sa so sociálnymi rozdielmi a pôvodom detí, ale aj so vzdelávaním detí migrantov.

Osnovy verzus prax

Práve to je problém, ktorý sa podľa Eleny Gallovej Kriglerovej, riadi-

teľky Centra pre výskum etnicity a kultúry, začína týkať čoraz viac slovenských škôl. „Máme tu približne 30-tisíc ľudí z krajín mimo EÚ, ktorých deti navštevujú naše školy. Priemerne sú to asi dve až tri deti na každú školu,“ hovorí. Slovenský školský systém to však podľa nej veľmi nereflektuje. Učitelia sú odkázaní sami na seba a snažia sa vytvoriť týmto deťom špecifické podmienky, aby napredovali. „Následne však pred inšpekciou musia skrývať, že k ich učeniu majú osobitý prístup,“ opisuje. Jej slová potvrdzuje aj Tatiana Kizivatová, riaditeľka Základnej a materskej školy J. A. Komenského v Bratislave. Školu navštevujú vietnamské aj ukrajinské deti, pre ktoré používajú alternatívne metódy výučby. Ako najväčšiu prekážku však riadi-

Konferencia sa konala piatykrát.

SNÍMKA: RAABE SLOVENSKO

Učiteľ nie je Google³

Konferencia sa konala 9. – 10. júna v Senci. Organizovalo ju odborné nakladateľstvo Raabe Slovensko. Odborným garantom bola Pedagogická fakulta Trnavskej univerzity v Trnave a spoluorganizátorom Vefvyslanectvo Indickej republiky v Bratislave. Určená bola pre pedagógov všetkých stupňov škôl. Predstavilo sa viac ako 40 lektorov zo Slovenska, Nového Zélandu, Švajčiarska či Indie. Účastníci si vypočuli odborné prednášky, semináre, workshopy a absolvovali tréningy. Program konferencie stál na troch pilieroch: 1. Rovnosť a nerovnosť šancí vo vzdelávaní. 2. Rozmanitosť vzdelávacích procesov. 3. Manažment školy.

teľka vidí jazykovú bariéru. „Hoci štátny pedagogický ústav vypracoval metodický materiál, realita je taká, že na školách na to ešte nie sme pripravení,“ vysvetľuje Kizivatová. Deti preto zaraďujú o stupeň nižšie, ako by absolvovali doma. Vtedy sú schopné sa jazyk doučiť.

Škola ako komunita

Ako funguje viacero detí rôzneho pôvodu v jednej inštitúcii? Obraz o tom načrtnol Marek Tesar z Aucklandskej univerzity na Novom Zélande. Tam vzdelávanie funguje tak, aby sa žiaci učili predmety, ale aj spôsob, ako spolu vychádzať. „Vedomosti prídu s tým,“ hovorí Tesar. Škola sa na Novom Zélande vníma ako komunitné centrum. „Je to o zmene zdola, takéto prostredie nevytvoríte zákonom alebo nariadením,“ dodáva. (RED)